

पूर्वांचल

Purwanchal National Daily

◆ वर्ष : २७ ◆ अद्वक : १७६ ◆ पृष्ठ ४ ◆ बिर्तमोड ◆ विसं २०७९ बैशाख ३१ गते शनिवार (Saturday, May 14. 2022) नेपाल सम्वत् १९४२ Web : www.purwanchaldaily.com ◆ मूल्य रु : ५/- भारतमा भार : ४/-

६४% मतदान, गणना रातिवाटै

■ ३४ ठाउँमा स्थगित ■ मतपेटिका लुटनेदेखि फोडनेसम्मका घटना ■ अधिकृतले आफै छाप लगाए ■ मतदान गर्ने घटे

सुरेन्द्र भण्डारी

अधिकृतले नै छाप हान्दाहान्दै...

भाषा, बैशाख ३०। निर्वाचन आयोगले शक्वार भएको स्थानीय तह सदस्य निर्वाचन, २०७९, निर्वाचन छिप्पिट घटनावाहेक थान्तिपूर्ण र उत्साहजनकरुपमा सम्पन्न भएको जनाएको छ।

आयोगका प्रवक्ता एवम् सहसंचिव शालिग्राम शम्भा पौद्वाले केही स्थानमा दल र उम्मेदवारहरूका कारण विवाद भई मतदान अवरुद्ध भएको र स्थगनको विस्तृत विवरण आउन वाँकी रहेको जनाउदै अधिकांश स्थानमा मतदान सम्पन्न भएको बताए।

आयोगका अनुसार शुक्वार ६४ प्रतिशत मतदान भएको छ। प्रमुख निर्वाचन आयुक्त घपलियाने शुक्वार विहान ७ बजेदेखि बेलुकासम्मा ६४ प्रतिशत मतदान भएको जानकारी दिए।

वर्षाका कारण मतदानमा कृतै गम्भीर असर नपरेको र खटिएका सुरक्षाकर्मी र कर्मचारीबाट आयोगलाई यथेष्ट सहयोग गरेको बताउदै प्रवक्ता शम्भाले उनीहरू सबैलाई धन्यवाद दिए।

आयोगका अनुसार जुम्ला, सप्तरी, कार्डो, रैतहट, रामेश्वर, बारा, बाचुरा, पर्वतलागायत जिल्लाको केही मतदानस्थलमा विवाद भएका कारण मतदान कार्य अवरुद्ध भएको थिए। अवरुद्ध भएको स्थानमा निर्वाचन अधिकृतको प्रतिवेदनका आधारमा आयोगलाई जानकारी दिएर पुनः मतदान गराउने निर्णय मुख्य निर्वाचन अधिकृतले गर्न सक्नेछन्।

यता भाषामा ६५ प्रतिशत मत खसेको छ। मुख्य निर्वाचन अधिकृतको कार्यालयका सहायक निर्वाचन अधिकृत गणेश पाण्डेका अनुसार रात अवेलासम्म

पदकी उम्मेदवार विजयी दाशको मात्रै उम्मेदवारी परेपछि उनी सर्वसम्मत भएकी हुन्।

मैचीनगर-११मा भने एकीकृत नेकपा (एमाले) वाट दलित महिला सदस्य पदकै उम्मेदवार रिजिस्ट्रेशन नेपाली सुन्दासको मात्रै उम्मेदवारी परेपछि उनी पनि सर्वसम्मत भएकी हुन्।

यसरी लुटियो र फोडियो मतपेटिका

रौतहटको युनानामाइ नगरपालिका-२ भेडियाहिस्थित मतदान केन्द्रमा राजनीतिक दलहरूबीच भडप भएपछि स्थानीयले मतपेटिका लिएर भागेका छन्।

उनीहरू मतपेटिका लिएर भागेपछि त्याँको अवस्था तनावग्रस्त भएको थिए। सिल गरिसकिएको मतपेटिका स्थानीयले लिएर भागेका हुन्।

त्यसै रौतहटको वौदीमाइमा मतपेटिकामा आगजनी भएको छ। वौदीमाइ नगरपालिका वडा नम्बर २ को इनरवा टोलमा जनता समाजवादी पार्टी र एमालीबीच भडप हुदा तीन वटा मतपेटिका आगजनी भएको हो। भडप र आगजनीपछि इनरवा टोल अहिले तनावग्रस्त भएको छ।

त्यसै रौतहट वडा नम्बर ९मा समेत विवाद भई मतदान स्थगित भएको प्रमुख निर्वाचन अधिकारी अधिकृतको कार्यालयका आगजनी भएको छ। जाउँ-ठाउँमा भडपको अवस्था आएपछि ३४ मतदान केन्द्रहरूमा मतदान कार्य नै स्थगित

भएको हो। स्थगित भएका स्थानमा निर्वाचन आयोगले नयाँ निर्वाचनको स्थिति घोषणा गरेछ। नेपाल प्रहरीका प्रवक्ता विष्णुकुमार केसीले सर्वैभन्दा बढी सुदूरपश्चिमका १० मतदान केन्द्रमा मतदान स्थगित भएको जानकारी दिए। यस्तै प्रदेश १मा १, मध्येश प्रदेशमा ९, बागमती प्रदेशमा ७ स्थानका मतदान केन्द्रमा मतदान स्थगित भएको छ।

लुम्बिनी प्रदेशमा भने तय भएका सबै स्थानमा मतदान कार्य सम्पन्न भएको छ। केसीका अनुसार कर्णालीका ३ मतदान केन्द्रको पनि मतदान स्थगित भएको छ। उनका अनुसार विभिन्न कारणले ११० स्थानमा मतदान स्थगित भएकामा ७६ स्थानको भने पनु: सुचारू भएको छ।

यसेवीच निर्वाचन पर्यवेक्षण समिति नेपाल (ईओसी नेपाल) ले छिप्पिटरुपर्ना भएका आपसी ढन्द, भडप, भगाडा र हिंसात्मक घटना भएको जनाएको छ। समितिले घटनाहरूले पर्यवेक्षकहरूले समेत असुरक्षित महशुस गर्न परेको र भयभीत वातावरणमा पर्यवेक्षण गरेको जनाएको छ।

विजितिमा भनिएको छ- 'हम्ला, बारा, बाचुरा, गोरखा, ओखलढुङ्गा, रामेश्वर, दोलखा, सिरहा, सल्लाही, बझाडा, रोल्पा, सप्तरी, रैतहट, जुम्ला, तनहुँ पर्वत, दैलेख लगायतका कलितय निर्वाचन केन्द्रहरूमा विसात्कम घटनाहरू भई प्रहरीहरूद्वारा हावाई फारप तै गनुपर्ने अवस्थाहरूको सिजना भएको पाइयो, जसले निर्वाचनमा आयोगले प्रवार गरे बर्मोजिम निर्वाचन सुरक्षामा पनि सवाल उठेको छ। कलितय स्थानहरू मतदान स्थगित

भएको छ। निर्वाचन केन्द्रहरूमा अवस्था सिजना भएको दिन

भएको छ। अवस्था सिजना भएको दिन

उत्तराहिंसा ! अहिलेको झापा !!

■ किण अविरल

सुरुज्जाका सबैभन्दा पुराना वासिन्दामा सन्थालहरु हुन् । अहिलेको सुरुज्जा चाकभन्दा मास्तिर र पूर्व-दीक्षिण्यमा उनीहरुको बस्ती थिए ।

पहाडे मुलका मान्छेहरुमा जामुनखाडीका बस्तेतहरु हुन् । मेरा दाजुहरु यहाँ आउन्भन्दा पहिलै उनीहरु इलामको इमाउडगाट यस्तो आएँ बोसावास गरिसकेका थिए । त्यसपछि उनीहरुका ज्वाइ दर्तासंह कार्की पनि आए । अहिलेको जामुनखाडी स्कूलका हेडसर तुलसी कार्की उने दर्तासंहका छोरा हुन् ।

त्यसपछि इलामको आमचोकतिरावाट खडकाहुन आएर बोसावास गरे । तेहथुम्को होडावाट आएर बोसावास गरेका ओलोहरु पनि यहाँका पुराना मान्छेहरु हुन् । त्यसपछि तेहथुम्को चुहानडाङ्गावाट उप्रेतीहरु आए । इलामको नामसालिडवाट ढाकलहरु, लक्ष्मीपुरवाट बास्तोलाहरु आए । इलामकै साँचेजुडवाट आएका बस्ते र भट्टराहरुले पनि सुरुज्जालाई आफ्नो बोसावास थले बनाए । यहाँका चाकाहारीको ठिकाना, चिनार, आफन्तहरु पनि भर्न थाले । दिनप्रतिदिन पहाडे मूलका मान्छेहरु सुरुज्जा ढाकियो । विभिन्न ठाउँवाट आएका मान्छेहरुको बोसावाससंग सांस्कृतिक अन्तररुलन भयो । चेतनास्तर पनि उकासियो । यहाँका मान्छे अन्यत्रका भन्दा निकै बाटा र चलास पनि भए ।

त्यो बोलाका सुरुज्जाका गन्यमान्यमा मान्छेका कण्ठवहादुर खीरी थिए । मेरो पुरानो घरभन्दा पूर्विचम जामुनखाडीमा उनको मौजा थिए । सुरुज्जावाट शनिश्चरे जोड्नेप च्यायत मार्ग बनाउने पहल उनैले गरेका हुन्थे । राजा महेन्द्रले ती बाटाहरुलाई शिख बनाउन र तिनको नाम पञ्चायत मार्ग राजा निश्चेन दिए । पञ्चायत शब्दालाई जनजनाम सुखाग गराउने उनको कोसिस थियो त्यो ।

राजाको निर्देशनपछि यहाँका जिम्दारहरु पञ्चायत मार्ग खोले काममा जोडतोडले लागे । धैलाडुवाका जिम्दार देवीप्रसाद उप्रेतीले धैलाडुवाका नाम पूर्वमा विरावाजर र पञ्चायतमा शिखगाड जोड्ने बाटो सिधा बनाए । विरावाजरावाट गरामनी हुई भद्रपुर जाने बाटो त्यहाँका जिम्दारहरुले बनाए । भद्रपुरवाट दुहागाडी हुई धुलावारी निस्को अर्को पञ्चायत मार्ग बनाउने कापापामा जाति पनि उकायात मार्ग छन् ती सबै त्यात्वेले बनेका हुन् ।

जिम्दार देवीप्रसाद उप्रेतीले चुहानडाङ्गा आदि ठाउँमा स्कूल खोल पहल गरेका थिए । शिक्षाका लागि मरहते गरेर लाग्ने मान्छे हुन् उनी । धैलाडुवाको आर्द्ध मास्तिर स्कूल उनैको देन हो । उनका सन्तानहरुमध्ये केही काठमाडौं, केही अमेरिका छन् । उनका एकजना छोरालाई चाँहि पछि माओवादीले निर्मान तरिकाले दूवै आँखा फुटाइदै ।

जिम्दार कण्ठवहादुर खीरीका छोरा हरिव्यज खीरी लामो कालसम्म धैलाडुवाको आदर्श मन्दिरमा शिक्षक भए । उनी ऊबेले दार्जिविडमा पढेर आएका मान्छे हुन् । एक समय उनी जिम्दार सदस्य पनि भएका थिए । अहिले

त्यो बोला भापामा भद्रपुरपछि चल्तीका बजारका रुपमा विरावाजर र बाहादुरी थिए । दक्षिणमा राजगढ थियो, भापापावाजर थियो । पच्यापाडामा होरेक बेलका हाट लाग्यो । अहिलेको महारानीकोडा क्षेत्र चन्द्र सम्शेरकी महारानीको विरावाजर थियो । पछि सखुवाका काठ बेच्न भोडा फडियो । त्यसी कारण त्यो ठाउँको नाम महारानीकोडा भापाको हो । अहिलेको गौरादहको ठूलो क्षेत्र सबै रासीको विरावाजर अन्तर्गत थियो ।

त्यो बोला शिवगञ्जमा थियो, गौरीगञ्जमा थियो तर गौरादहमा बस्ती खासै थिए इन । मोरडमा मध्यमलामा थियो, लेटाडमा पनि थियो तर उल्लावारी थिए इन । ब्रु उल्लावारी मुन्तियार औष्ठियावारीमा धिमालहरुको बाल्को बस्ती थियो । पूर्वी पहाडवाट मध्येष भर्ने मुख्य नामक भएकाले मधुमलामा थाना पनि थियो । भापाप बजारमा एट्टा र रझोलीमा अको थाना थियो । केही अपराध या घटना भइलालमा भापाका मान्छेहरुले पुलिस बोलाउन ठिकैरे भापाप बजार पुनरु पथ्यो ।

२००७ सालसम्म पनि भापाप बजारमै थियो सदरमुकाम । माल अड्डा त्यहीं थियो, बरको स्करेने । त्यसको नाजिकै अमीरी अफिस थियो । २००७ सालपछि धैलाडुवाका देवीप्रसाद जिम्दार, भद्रपुरका ब्रह्मलाल मुख्याया, शानिश्चरेका धर्मप्रसाद ढाकल, नरेन्द्रनाथ बास्तोला आदि अगुवाहरु भएर चन्द्रगाडी सारेका हुन् । २००७ सालको आन्दोलनका अगुवा भैरवप्रसाद आचार्य र देवीप्रसाद जिम्दारहरुले बाहादुरी डाङ्गामा राखो भएकाको थिए । चन्द्रगाडी राख्दा भारतसंगयका सिमा नजिकै हुन्छ भन्ने उनीहरुको तर्क थियो । तर भद्रपुर ठूलो निकासी हुने ठाउँ काल्पनिक सेवा सुविधा लिन सदरमुकाम पापक ठाउँमा चाहान्ह भनेर चन्द्रगाडी राख्दा भएको थिए ।

२००७ सालसम्म पनि भापाप बजारमै थियो सदरमुकाम ।

माल अड्डा त्यहीं थियो, बरको स्करेने । त्यसको नाजिकै अमीरी अफिस थियो । २००७ सालपछि धैलाडुवाका देवीप्रसाद जिम्दार, भद्रपुरका ब्रह्मलाल मुख्याया, शानिश्चरेका धर्मप्रसाद ढाकल, नरेन्द्रनाथ बास्तोला आदि अगुवाहरु भएर चन्द्रगाडी सारेका हुन् । २००७ सालको आन्दोलनका अगुवा भैरवप्रसाद आचार्य र देवीप्रसाद जिम्दारहरुले बाहादुरी डाङ्गामा राख्दा भएकाको थिए । चन्द्रगाडी राख्दा भारतसंगयका सिमा नजिकै हुन्छ भन्ने उनीहरुको तर्क थियो । तर भद्रपुर ठूलो निकासी हुने ठाउँ काल्पनिक सेवा सुविधा लिन सदरमुकाम पापक ठाउँमा चाहान्ह भनेर चन्द्रगाडी राख्दा भएको थिए ।

२००७ सालसम्म पनि भापाप बजारमै थियो सदरमुकाम ।

माल अड्डा त्यहीं थियो, बरको स्करेने । त्यसको नाजिकै अमीरी अफिस थियो । २००७ सालपछि धैलाडुवाका देवीप्रसाद जिम्दार, भद्रपुरका ब्रह्मलाल मुख्याया, शानिश्चरेका धर्मप्रसाद ढाकल, नरेन्द्रनाथ बास्तोला आदि अगुवाहरु भएर चन्द्रगाडी सारेका हुन् । २००७ सालको आन्दोलनका अगुवा भैरवप्रसाद आचार्य र देवीप्रसाद जिम्दारहरुले बाहादुरी डाङ्गामा राख्दा भएकाको थिए । चन्द्रगाडी राख्दा भारतसंगयका सिमा नजिकै हुन्छ भन्ने उनीहरुको तर्क थियो । तर भद्रपुर ठूलो निकासी हुने ठाउँ काल्पनिक सेवा सुविधा लिन सदरमुकाम पापक ठाउँमा चाहान्ह भनेर चन्द्रगाडी राख्दा भएको थिए ।

२००७ सालसम्म पनि भापाप बजारमै थियो सदरमुकाम ।

माल अड्डा त्यहीं थियो, बरको स्करेने । त्यसको नाजिकै अमीरी अफिस थियो । २००७ सालपछि धैलाडुवाका देवीप्रसाद जिम्दार, भद्रपुरका ब्रह्मलाल मुख्याया, शानिश्चरेका धर्मप्रसाद ढाकल, नरेन्द्रनाथ बास्तोला आदि अगुवाहरु भएर चन्द्रगाडी सारेका हुन् । २००७ सालको आन्दोलनका अगुवा भैरवप्रसाद आचार्य र देवीप्रसाद जिम्दारहरुले बाहादुरी डाङ्गामा राख्दा भएकाको थिए । चन्द्रगाडी राख्दा भारतसंगयका सिमा नजिकै हुन्छ भन्ने उनीहरुको तर्क थियो । तर भद्रपुर ठूलो निकासी हुने ठाउँ काल्पनिक सेवा सुविधा लिन सदरमुकाम पापक ठाउँमा चाहान्ह भनेर चन्द्रगाडी राख्दा भएको थिए ।

२००७ सालसम्म पनि भापाप बजारमै थियो सदरमुकाम ।

माल अड्डा त्यहीं थियो, बरको स्करेने । त्यसको नाजिकै अमीरी अफिस थियो । २००७ सालपछि धैलाडुवाका देवीप्रसाद जिम्दार, भद्रपुरका ब्रह्मलाल मुख्याया, शानिश्चरेका धर्मप्रसाद ढाकल, नरेन्द्रनाथ बास्तोला आदि अगुवाहरु भएर चन्द्रगाडी सारेका हुन् । २००७ सालको आन्दोलनका अगुवा भैरवप्रसाद आचार्य र देवीप्रसाद जिम्दारहरुले बाहादुरी डाङ्गामा राख्दा भएकाको थिए । चन्द्रगाडी राख्दा भारतसंगयका सिमा नजिकै हुन्छ भन्ने उनीहरुको तर्क थियो । तर भद्रपुर ठूलो निकासी हुने ठाउँ काल्पनिक सेवा सुविधा लिन सदरमुकाम पापक ठाउँमा चाहान्ह भनेर चन्द्रगाडी राख्दा भएको थिए ।

२००७ सालसम्म पनि भापाप बजारमै थियो सदरमुकाम ।

माल अड्डा त्यहीं थियो, बरको स्करेने । त्यसको नाजिकै अमीरी अफिस थियो । २००७ सालपछि धैलाडुवाका देवीप्रसाद जिम्दार, भद्रपुरका ब्रह्मलाल मुख्याया, शानिश्चरेका धर्मप्रसाद ढाकल, नरेन्द्रनाथ बास्तोला आदि अगुवाहरु भएर चन्द्रगाडी सारेका हुन् । २००७ सालको आन्दोलनका अगुवा भैरवप्रसाद आचार्य र देवीप्रसाद जिम्दारहरुले बाहादुरी डाङ्गामा राख्दा भएकाको थिए । चन्द्रगाडी राख्दा भारतसंगयका सिमा नजिकै हुन्छ भन्ने उनीहरुको तर्क थियो । तर भद्रपुर ठूलो निकासी हुने ठाउँ काल्पनिक सेवा सुविधा लिन सदरमुकाम पापक ठाउँमा चाहान्ह भनेर चन्द्रगाडी राख्दा भएको थिए ।

२००७ सालसम्म पनि भापाप बजारमै थियो सदरमुकाम ।

माल अड्डा त्यहीं थियो, बरको स्करेने । त्यसको नाजिकै अमीरी अफिस थियो । २००७ सालपछि धैलाडुवाका देवीप्रसाद जिम्दार, भद्रपुरका ब्रह्मलाल मुख्याया, शानिश्चरेका धर्मप्रसाद ढाकल, नरेन्द्रनाथ बास्तोला आदि अगुवाहरु भएर चन्द्रगाडी सारेका हुन् । २००७ सालको आन्दोलनका अगुवा भैरवप्रसाद आचार्य र देवीप्रसाद जिम्दारहरुले बाहादुरी डाङ्गाम

